

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

31. de duratione charitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

in aliquo vno homine, qui diligit simul amicum & inimicum, quid horum potius sit quærat, obscura est responsio: quia de mentis motu id agitur, de quo nobis non est facile iudicium, an vnus & idem motus sit erga amicum & inimicum, sed erga amicum intensior: an duo: vnus erga inimicum, qui est difficilior: alter erga amicum, qui est feruentior. Nec incongruè putatur melior qui est feruentior. Vel si vnus idemque est, inde potior, vbi ardentior est, non improbè estimatur. *Aug.* tamen sentire videtur, maius esse diligere inimicum, quàm amicum: quia diligere inimicos dicit esse perfectorum, & benefacere eis: neque hoc à tanta multitudine impleri, quanta in oratione dominica exauditur, cum dicitur, Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos, &c. Sed dicendum ibi comparationem factam inter dilectionem, qua diligitur tantum amicus, & dilectionem, qua amicus & inimicus.

*motus.**Obiectio.**Dilutio.*

DE CHARITATE QVANTUM ad durationem.

DISTINCT. Trigesimæ primæ
CAP. Primum.

Charitas via potest deperdi. f. 201. b. l. 15

Illud quoque non prætereundum, quod quidam asserunt charitatem semel habitam ab aliquo non posse excidere, nul-

lumque damnandum hanc aliquando habere. Ait enim Apost. Charitas nunquam excidit. Augu. etiam inquit, Charitas quæ de- I. co. 13
 feri potest, nunquam vera fuit. Item charitas ad Iul.
 est fons proprius & singularis bonorum, cui com. de
 non communicat alienus: alieni autem sunt pœni.

Math 25 A

1. omnes, qui sunt audituri, Non noui uos. Sed dist. 2.

quod Apost. ait, Charitas nunquam excidit, nullatenus pro illis facit: dignitatem enim charitatis ostendens, dicit eam non excidere, quia hic & in futuro erit: sed fides, spes, &

2. scientia euacuabuntur. Item quod dicitur cha-

ritas nunquam fuisse vera quæ deseritur, non ad essentiam charitatis refertur, sed ad efficietiam: quia non efficit charitas quæ deseritur, hominem verè beatum, nec perducit ad verum bonum. Huic etiam fonti alieni, id est damnandi, non communicant, scil.

3. in fine, quia non perseverant. Potest tamen hoc & cætera quæ de charitate dicta sunt, de perfecta intelligi, quam soli perfecti habent, quæ semel habita non amittitur. Exordia verò charitatis aliquando crescunt, aliquando deficiunt. Sunt enim virtutis exordia, & profectus, & prouectio: quos gradus ille discernit, qui parabolam illam intelligit: Sic est regnum Dei, quemadmodum si

Math 13. 24

iacet homo semen in terram, & dormiat, & exurgat semen, & germinet, & crescat. Si ergo perfecta charitas sic est radicata, ut

amitti nequeat, incipiens tamen & prouecta
amitti potest, & sæpe amittitur: sed dū habe-
tur, nō fuit habentē criminaliter peccare.

C A P. Secundum. *Charitas & scien-
tia scilicet essentiam in patria reman-
ent, non autem fides
& spes.*

ADuertendum etiam, quomodo fides,
spes, & scientia dicantur euacuari, quia
ex parte sunt, & non charitas, quum &
ipsa ex parte sit. Ex parte enim, id est imper-
fectē, diligimus: sicut ex parte scimus, vt ait
Erichius sup. Leuit. Cū ergo omne quod
ex parte est, euacuetur, cur charitas excipi-
tur, quæ dicitur nunquam excidere? Chari-
tas etiam ex parte est, vt sæpe sancti docent:
quia ex parte nunc diligim⁹. & ideo ipsa eua-
cuabitur, in quantū ex parte est: quia tolle-
tur imperfectio. & addetur perfectio: rema-
nebitq; ipsa aucta, & actus eius, & modus di-
ligēdi, vt diligas Deū propter se toto corde,
& proximū tuū sicut teipsum: sed eliminabi-
tur imperfectio mod⁹. Fides verò & spes
penitus euacuabūtur. Scientia verò secundū
actum & modum suum qui nunc est, non se-
cūdum sui essentiam tolletur. Ipsa enim vir-
tus scientiæ remanebit, sed alium tenebit v-
sum & modum.

3.
Grātia
= 11. b.

C A P. 3. *Christus præscriptum ordinem charitatis habuit, sec. modum patriæ, & non viæ.*

7 192. b. **T**Ametsi Christus omnem hominem ut seipsum dilexerit, nec tamen omnes salvi facti sunt: non est tamen ignorandum in eo fuisse charitatem iuxta modum patriæ non viæ, eumque ordinem diligendi implese, qui seruetur in patria, non in via. Quoniam in patria sunt, adeo dei iusticie addicti sunt, ut nihil eis placeat, nisi quod Deo placet: & per hoc tantum salutem illorum diligunt & volunt, quos Deus saluari vult, eosque solos sicut se diligunt. Ita Christus electos tantum sicut se dilexit, eorumque salutem optavit.

D E C H A R I T A T E D E I
qua diligit homines.

D I S T I N C T. Trigesimæ secundæ

C A P. Vnicum.

Deus in dilectione sua, tametsi sit immutabilis, unum tamen altero magis diligit.

AVg. Incomprehensibilis est dilectio dei atque immutabilis, qua Deus in unoquoque nostrum amat quod fecit, sicut & odit quod fecimus. Ideoque cum sit immutabilis, non intenditur, neque remittitur, tametsi hoc magis quam illud diligere dica-